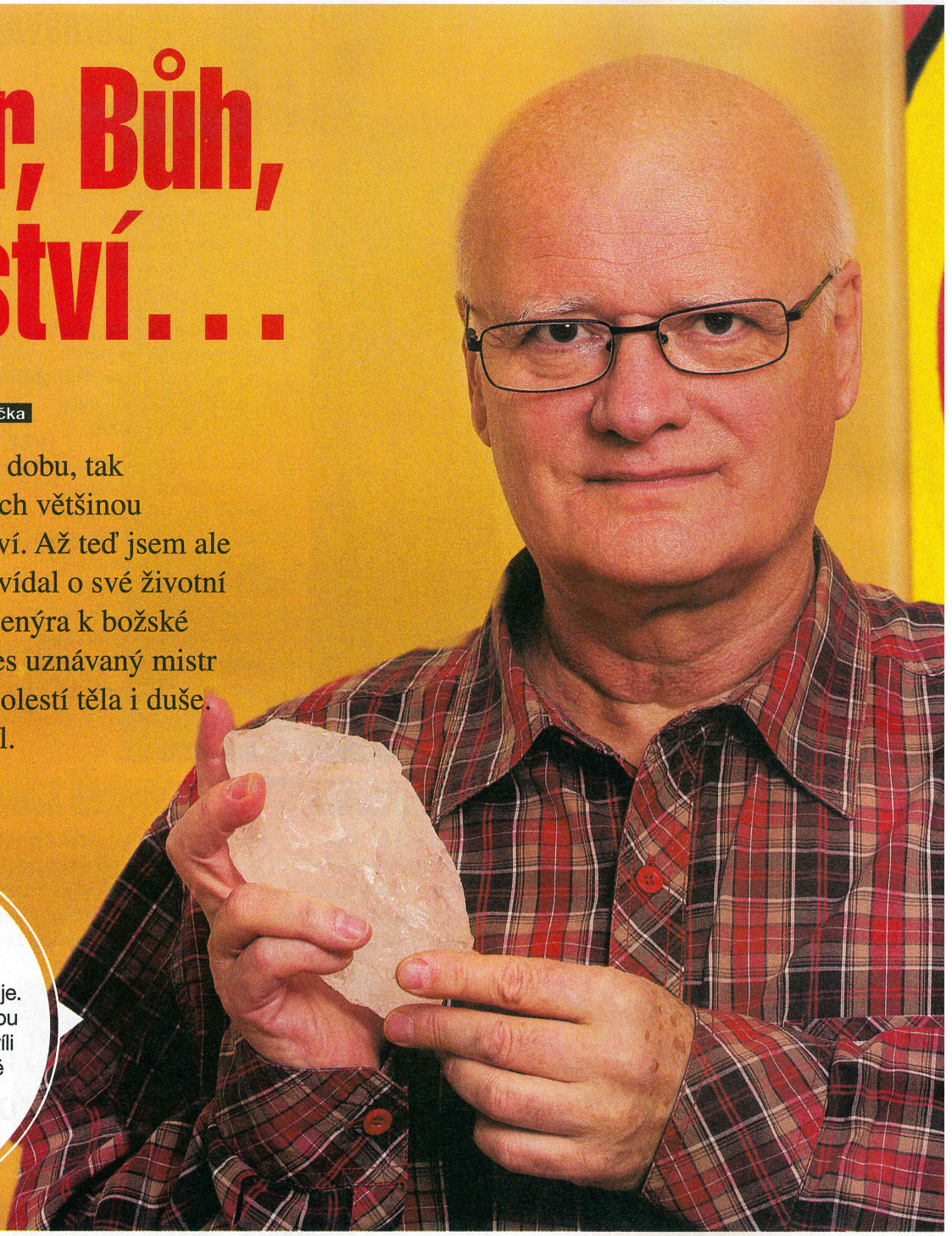
Vesmír, Bůh, tajemství…

Judita Bednářová
Snímky Jaroslav Jiřička a archiv I. Žáčka

Věděla jsem o něm delší dobu, tak jako se o úspěšných lidech většinou v novinářských kruzích ví. Až teď jsem ale za ním přišla, aby mi povídal o své životní pouti. O cestě elektroinženýra k božské energii, jejíž pomocí dnes uznávaný mistr reiki pomáhá lidem od bolestí těla i duše. A ing. Ilja Žáček povídal.

O energii

„Máte-li místo nabité energií, přitahuje vás a uklidňuje. Vezměte si třeba rozkvetlou lípu v červnu, plnou včel. V tu chvíli cítíte, jak strom energií úplně vibruje. Když si pod něj sednete a opřete se, usnete."

Vyprávěla mi kamarádka, jak jste přicházel k nemocničnímu lůžku jejího umírajícího otce a jak moc jste mu jeho poslední dny usnadnil… Nemíval jste coby vědec jiné představy o podobě své případné pomoci lidem?

Nikdy jsem se nepovažoval za vědce, nedělal jsem vrcholovou vědu. Jen mě vždy zajímaly věci spjaté s tím, odkud člověk přišel a jaké má poslání.

To bych čekala, že skončíte spíš na filozofickém oboru než na elektrotechnické fakultě.

Filozofie není přesná. Je více o pocitech a myšlenkách. Není exaktní vědou a neposkytuje konkrétní odpovědi. Ani pokud jde o pozorování přírody a její promítnutí do člověka. Odpovědi jsem chtěl získat technickou cestou.

A získal jste je?

Přinejmenším mi můj obor, elektrotechnika, připadal inspirativní a na některé věci, které se mi podařily, mohu být i pyšný.

Myslíte třeba měřicí přístroje, které jste sestavoval?

Ano. V Tesle Blatná jsem pracoval na měřicích přístrojích pro vysokoohmové rezistory nebo destičkové odpory či na dalších záležitostech. Některé byly v té době docela výjimečné. Dělal jsem tehdy i pro Němce, kteří si mě ještě za minulého režimu vyžádali.

Co tak převratného se ale stalo, že jste toto vše opustil?

Přišla revoluce, organizační změny, z technické práce se postupně stávala více méně obchodní, spousta věcí byla takřka proti mé mysli. Já jsem obchodník nikdy nebyl a nebudu,

O víře

„Postupem času jsem dospěl k přesvědčení, že existuje vědomé bytí přesahující člověka. Ale nazývat jej Bohem? Spíš bych hovořil o tajemství. Ale ať už zvolíme název jakýkoliv, je ‚to' nepoznatelné."

neumím s komerčními parametry nijak pracovat. Deziluzi následovaly i problémy v osobním životě, ocitl jsem se v poměrně složité situaci, z níž jsem musel hledat nějaké východisko. V souladu s tím, co jsem cítil odjakživa, jsem pátral i mezi alternativními směry. Na počátku 90. let to bylo v této oblasti dost divoké a nabídky typu „poznej své lepší já" přicházely z nejrůznějších stran.

Podařilo se nějaké z nich vám vaše „lepší já" zpřístupnit?

Dlouho ne. Až jednou jsem už s velkou dávkou skepse stanul na kurzu reiki. K tomu mě přemluvili kamarádi. Já jsem už byl příliš rezignovaný. Absolvoval jsem ho a pořád dokola slyšel, jak jiní účastníci po tzv. iniciaci cítí energii v rukou a jak jsou schopni pomáhat sobě i ostatním. Já nic. Vše přišlo až později.

„My obvykle energii reiki nevnímáme, tak, jako nevnímáme třeba energii rádiových vln. Přesto je ta energie všude."

Nepřičilo se vám to jako technikovi? Neříkal jste si, že to je přece hloupost?

Popravdě i říkal. Navíc jsem měl za sebou už tolik podvodníků, že by mě další nepřekvapil. No, ale stejně jsem poctivě zkoušel to, co mě v kurzu učili, i když mě snad jako jediného při předávání energie, což je hlavním principem reiki, nepálily ruce. Jenže pak mi najednou začali lidé v kurzu nebo kamarádi, na kterých jsem to zkoušel, říkat: „Tobě ale opravdu z rukou sálá teplo." Tak jsem pokusům podrobil další známé a všichni se shodovali. Došlo mi, že asi o podvod nepůjde. To, že já v rukou nic necítím, zřejmě způsobila moje technicky založená osobnost. Její podvědomí se k podobným věcem staví odmítavě a blokuje je.

Kdy to podvědomí vzdalo?

Asi po čtyřech měsících. Začal jsem cítit pálení v dlaních. A přicházely další věci, které mi dávaly jasně najevo, že se něco děje. Postupně mě naplňoval ohromný úžas z toho, že to funguje. Poprvé v životě jsem cítil něco, co přesahuje člověka, a že věci, o nichž jsem dosud jen četl, mám najednou v rukou.

Jste věřící?

Ne.

Může se předávání božské energie slučovat s nevírou v Boha?

Postupem času jsem dospěl k přesvědčení, že existuje vědomé bytí přesahující člověka. Ale nazývat jej Bohem? Spíš bych hovořil o tajemství. Ale ať už zvolíme název jakýkoliv, je „to" nepoznatelné. Stejné, jako když ateista řekne slovo vesmír.

Měl jste vůbec možnost si s někým o tom, co prožíváte, popovídat? Partnera na diskuzi, který by vás chápal?

Ono je pár lidí, kteří o tomhle tématu dokážou mluvit a nerozbrečet se nebo neutéct. Na druhé straně nechci působit jako žádný guru. Jako jeden z těch kašparů, co se halí do roucha faktického i pomyslného a tváří se, že jsou něco víc, přitom nejrůznější aféry poukazují na pravý opak.

Musel jste se vzdát svého pragmatického základu?

Ne. Pořád zůstávám naprosto kritický. Ale vidím věci, které fungují. A dělá mi dobře, když lidé ode mě odcházejí bez bolesti, jakkoliv to může znít vznešeně.

Pamatujete si na svůj první „úspěch"?

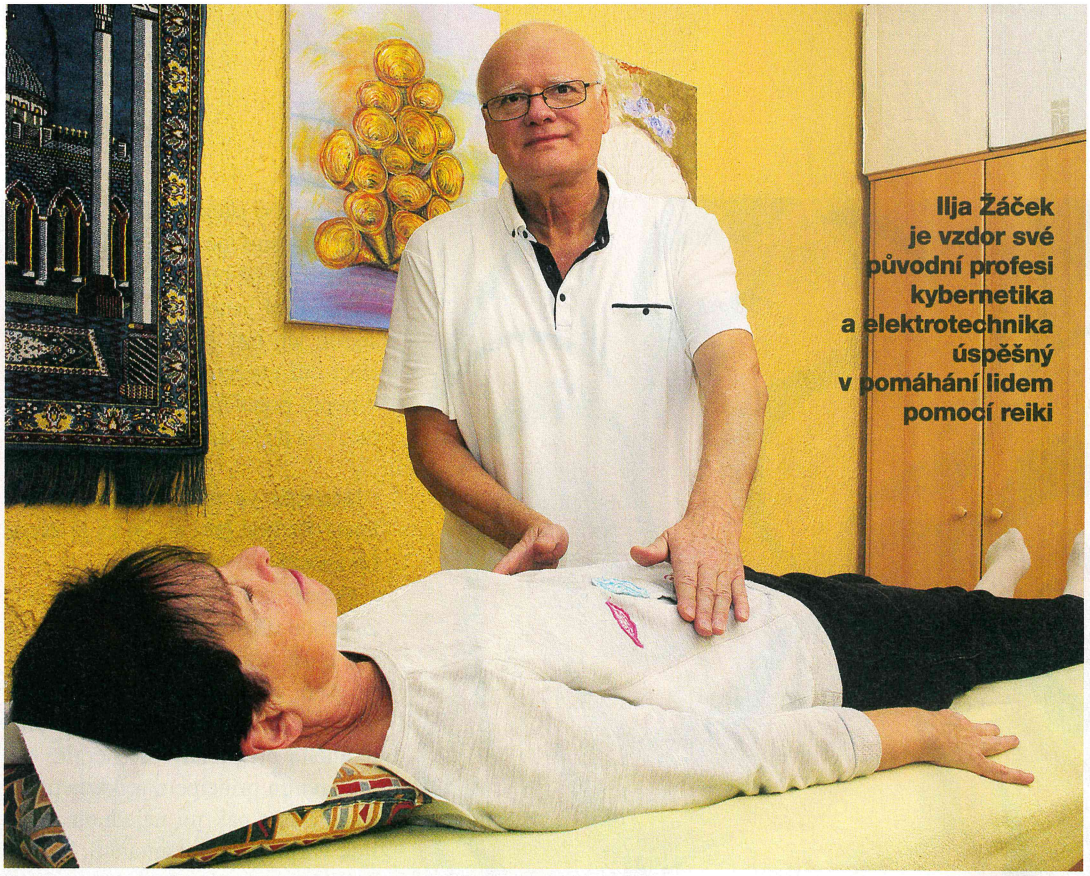
Ne. Je to skoro třicet let. Ale přicházel nenápadně. Seděli jsme s kamarády u piva, za jedním přišla kulhající dívka, že má něco s nohou. Kamarádi do mě dloubli, ať se teda předvedu. Ona opravdu z té hospody za chvíli vyšla bez toho, že by ji něco bolelo. Nebo jsme vystoupali ještě s kolegy z mojí bývalé práce na Plešivec. Byla s námi mimo jiné pětašedesátiletá paní, která si nahoře vymkla kotník, a nešlo jí jít dál. Nemohla se na nohu ani postavit. Bylo to v zimě, dost neschůdný, kluzký terén a my nevěděli, co s ní. Tak jsem si k ní sedl, dal si její nohu do klína, držel nad ní ruce a za čtvrt hodinky seběhla celým tím neschůdným terénem. Dole u grogu už si na to ani nevzpomněla.

Kdo jsou vaši klienti?

Kdokoliv. Reiki pomáhá při fyzických i psychických problémech, ve stresu, ale i při posílení sebedůvěry. Podporuje samoléčebné procesy těla i psychiky. Dodává energii, aby si tělo pomohlo samo. Každý přijde s něčím jiným. Někoho bolí záda, někoho srdíčko, někdo má potíže s ledvinami... Reiki pomáhá všem, i zvířatům…

Jakým?

Koním, psům, kočkám… Zavolali mě třeba k nemocnému hříběti. Když jsem na ten statek přijel poprvé, viděl jsem nepohyblivého chudáčka. Měl jakousi obdobu dětské obrny, což je u koní neléčitelné. Údajně by byla možná pouze operace v USA, Anglii nebo ve Francii. Jen převoz by stál dvakrát více než ten kůň. Navíc tento zákrok

Ilja Žáček je vzdor své původní profesi kybernetika a elektrotechnika úspěšný v pomáhání lidem pomocí reiki

» lze realizovat pouze u dospělých zvířat. Majitel však byl mimořádně hodný člověk, lidumil, který strašně trpěl, když mu všichni veterináři říkali, že s koníkem leda tak jen do klobás. Prý nejde nic jiného dělat.

» Takže jste ho začal uzdravovat?

Zvíře se ani nepohnulo, ani nezvedlo hlavu. Jezdil jsem mu rukama podél páteře, cítil místa, která pálila. Tam byl problém. Zároveň jsem viděl bezvládnost hříběte. Během práce majiteli zazvonil v kapse telefon. Zvedl ho, poslouchal, říkal: „Ne, ještě ne, ještě něco zkusíme“ a po zarostlých tvářích se mu začaly kutálet slzy. S pláčem mi pak řekl: „To volal řezník.“ Já byl přesvědčený, že jakákoliv snaha je v tomhle případě marná, ale nedokázal jsem mu to říci. Souhlasil jsem, že o víkendu k němu budu jezdit jako na rekreaci a pracovat s Honzíkem. Tak se koník jmenoval.

» Proč mám pocit, že to zřejmě dopadlo úplně fantasticky?

No, pravda, ale nešlo to jednoduše. Asi za dva měsíce se koníček na chvíli postavil. Vrávoral na svých hubených nožičkách a já měl pořád pocit, že je to málo, že situace Honzíka se nijak nezlepšuje. Rozhodl jsem se říci majiteli, že končím, protože výsledky nejsou v podstatě žádné a kůň stejně nikdy nebude běhat. Jenže v ten den, kdy jsem mu měl špatnou zprávu oznámit, byl chovatel mimořádně dobře naladěný. Pořád si pískal, prozpěvoval, jen zářil. Tak jsem své smutné sdělení oddaloval a oddaloval, až ke mně přišel a říkal: „Teď poslouchejte, něco vám řeknu.“ V duchu jsem si pomyslel, že já chudákovi taky něco řeknu, a nechal jsem ho mluvit jako prvního. A on, že u něj byl veterinář, který Honzíka tenkrát vyšetřoval. Divil se, že ho ještě má. Když se později na koníka podíval, tak prohlásil, že to není Honzík. Že ten kůň se nikdy nemohl postavit na vlastní nohy.

» Řekl jste majiteli, že jste tam naposledy?

Kdepak. Uvědomil jsem si, že to přece jen funguje. Že se koník opravdu asi uzdravuje. Jezdil jsem za ním dál. Honzík už byl větší než já, mazlil se, nastavoval mi bolavá místa. Pomalu chodil, dokonce popobíhal. V pubertě začal běhat za klisnami. Za dva roky skákal proutěnky. To jsou krásné vzpomínky. Se zvířaty se pracuje bezvadně. Ať již jde o psy, kočky, křečky nebo ptáky. Jednou jsem takhle zachránil mládě nějakého dravce vypadlé z hnízda. Držel jsem ho v dlaních, posiloval energií, ptáček klidně držel, celý pookřál, ale když jsem ho předával kamarádovi, aby ho položil zpátky do hnízda, začal ho agresivně klovat do rukou. Zvíře tu energii vycítí dobře…

» Co vy vlastně při působení reiki děláte?

Nic fyzicky náročného. Položím ruce na člověka, mohl bych je i držet nad ním, ale pro má záda a ruce je pohodlnější je položit. Nemusím ani na nic konkrétního myslet, to jen energie si poradí sama. Z rukou proudí do těla klienta. Tělo ji předá, kam je třeba.

» Tím „iniciačním“ procesem, který vás do těchto schopností zasvětil, mám chápat, že vás někdo „nabil energií“?

Ne. Jde o to, že iniciací se otevřou zavřené dveře. Člověk je schopen prostřednictvím tzv. „zasvěcení“ propouštět energii ze zdroje, jemuž někdo říká vesmír, jiný Bůh a já tajemství.

» Je toho schopen každý z nás?

Domnívám se, že to není tak, že by si lidé vybírali reiki, ale že reiki si vybírá lidi. Ne každý je tímto způsobem osloven a ne každý oslovení přijme. Znám několik lidí, kteří by mohli být výbornými terapeuty, ale z nějakého důvodu to odmítají. My obvykle energii reiki nevnímáme, tak jako nevnímáme třeba energii rádiových vln. Přesto je ta energie všude. Nevidíme ji, necítíme, jako kdyby pro nás neexistovala. Pokud se však člověk dokáže na tuto frekvenci naladit, dokáže s energií pracovat. Člověk potom působí jako nějaká anténa. Energii dokáže přijmout a předat dál. Reiki zasvěcení má přitom několik stupňů. Například při druhém stupni už s ní dokážete pracovat i na dálku. Působil jsem na lidi, kteří byli v Austrálii nebo ve Francii, a fungovalo to. Stejně tak jsem úspěšně pracoval se psem vzdáleným dvě stě kilometrů. Přitom u zvířat je navíc vyloučeno placebo.

» Stává se vám, že nejste schopný energii předat?

V případě nejvyššího stupně reiki, se kterým pracuju, by teoreticky nemělo být překážkou nic. Ani vědomé či nevědomé odmítání ze strany klienta. Nicméně s nikým jsem nikdy nepracoval proti jeho vůli.

» Pro ryze racionálně založeného člověka může znít vaše vyprávění neuvěřitelně. Stává se i vám, že vás úspěch v nějakých případech až zaskočí?

Některé věci znějí opravdu až nevěrohodně. Měl jsem třeba klienta, jehož kamarád z Litvy umíral na rakovinu. Byl v terminálním stadiu a lékaři »

1951
Narodil se.

1975
Absolvoval ČVUT FE v oborech měření, technická kybernetika v Brně.

1989
Do této doby pracoval v technických oborech – v oblasti regulace a řízení, měřící techniky, automatizace.

1990
První kurz reiki.

1995
Založení samostatné praxe.

» mu dávali poslední týdny, ba dokonce jen dny života. Jenže ten můj klient, kterému jsem kdysi pomohl, ho sem dostal, jen kvůli tomu, abych mu zkusil pomoci. Zaplatil mu cestu, v podstatě ho vynesli sem ke mně po schodech nahoru. Měl rakovinu všude. V plicích, játrech, kostech… Při těžkých chorobách se může stát, že předávání energie je pro dotyčného bolestivé. I pro mě, ale pro nemocného mnohem více. První den jsem s ním pracoval tři hodiny, vždycky jsem na chvilku přiložil ruce. Pokaždé, když ho rychlé a silné dodávání energie začalo moc bolet, jsem dal ruce na chvíli pryč. Později jsem na něj působil i na dálku. Trvalo to takhle čtyři měsíce. V té době už měl být podle prognóz dávno pohřbený. Po čase se začal cítit tak dobře, že znovu sáhl po cigaretách. Proto jsem odmítl dál s ním pracovat. Tenkrát za mnou znovu přijel i s dcerou. Umluvili mě, abych pokračoval. Slíbil, že i on se bude snažit. Tak to šlo další asi dva, tři měsíce. To už jsem měl pocit, že je na tom dobře. Jenže zakrátko jsem se dozvěděl, že zemřel.

Předávání energie je sice takřka nepostřehnutelné a v podstatě velmi jednoduché, nicméně výsledky překvapují

» Takže zázrak nevydržel?

Bylo to jinak. I já měl pocit, že jsem selhal. Jenže přihodilo se, že šel na kontrolu k lékařům, kteří mu předpovídali těch pár dnů života. V Tallinnu mu udělali všechna vyšetření včetně ultrazvuku, CT a MR, krevní markery, na co si vzpomenete a nenašli žádný nádor. Byli šokovaní a požádali ho, zda by souhlasil s chirurgickou revizí, aby nález ověřili „in vitro“. On souhlasil. Tři dny po operaci se mu uvolnil tromb a v noci ucpal cévky v mozku… Někdy má osud krutý smysl pro humor.

» Máte úspěchy i v jiných případech takhle těžkého onemocnění?

Rakovinu léčit neumím, jestli se ptáte na tohle. Mám sice více případů, kdy reiki pomohlo, ale stejně jsou případy, kdy se nepodařilo. Reiki pomáhá při regeneraci, dodává energii a působí velmi dobře, ale jsou meze, které nelze překročit. Existují i jiná těžká onemocnění, kde reiki může pomoci. Moje klientka trpí mnoho let těžkými problémy s kyčlemi. Když jsme se poprvé setkali, měla kyčelní náhrady na obou nohách. Prodělala celou řadu těžkých operací, které nedopadly v některých případech nejlépe. Během naší spolupráce se její problémy značně zmírnily a celkově je na tom mnohem lépe, než když jsme se viděli poprvé.

» Předpokládám, že ale nemáte jen takhle těžké případy.

Kdepak. Velmi časté bývají bolesti zad, hlavy, trávicí systém, svaly, potíže se srdcem... Měl jsem pacientku, zdravotní sestru. Vysychaly jí slzné kanálky. Nemohla mrkat. Trpěla suchýma očima a velkou citlivostí. Nemohla se dívat na televizi, rozsvítit si pořádně světlo, nejraději seděla v pološeru, nemohla bránit oči před větrem ani deštěm. Otevřít a zavřít oči mohla jen s pomocí umělých slz a s velkým úsilím. Lékaři jí nedokázali pomoci, přestože jich měla známých dost. Dokonce jí kvůli tomu nedoporučili ani otěhotnění. Prognóza byla slepota. Pracoval jsem s ní půl roku bez výsledku. Pak jsem jí řekl, že končím, protože terapie bohužel nepřináší výsledek. Ona však naléhavě prosila, abychom to zkoušeli dál, protože nikdo jiný už jí není ochoten pomoci. Za pár měsíců mi po ránu volala: „Představ si, já jsem mrkla!“ Do té doby otevírala po ránu oči třeba hodinu. Pak už to šlo strašně rychle. Během půl roku byla zdravá. Dnes má dvě děti.

» V rozhovoru používáme termín „léčení“, nicméně vy se mu trochu bráníte. Proč?

Protože o léčení v pravém smyslu slova nejde. Pokud by snad někdo trval na slově léčení, tak ten, kdo léčí, je energie reiki, ne já. Já sloužím pouze jako prostředek dopravy energie k cíli. Myslím, že spíš jde o aktivaci možností v člověku. O dodání energie a harmonizaci procesů. Potom si tělo snáze poradí s problémy. Proces je přitom úplně přirozený – necítíte při něm, že někdo otočí klíčkem, nemusíte spolknout prášek, ale problém si zcela prostě a nenuceně sedne. Je zajímavé, že lidé při mé práci často i usínají.

„Působil jsem na lidi, kteří byli v Austrálii nebo ve Francii, a fungovalo to. Stejně tak jsem úspěšně pracoval se psem vzdáleným dvě stě kilometrů.“

» Čím to je?

Takto energie působí. Máte-li místo nabité energií, přitahuje vás a uklidňuje. Vezměte si třeba rozkvetlou lípu v červnu, plnou včel. V tu chvíli cítíte, jak strom energií úplně vibruje. Když si pod něj sednete a opřete se, usnete. Naopak strašně málo energie je třeba na nádraží nebo na úřadu ve frontě, tam vám ji vystresovaní lidi odebírají, tam neusnete. Nejlépe se totiž energie čerpá ve spánku. Proto tam, kde je jí hodně, máte tendenci usínat.

» Dokážete číst v lidech? Vím, že cítíte bolavá místa, ale nesdělujete diagnózy…

To ani nemohu. Nejsem lékař. Něco cítit a vědět je rozdíl. Na terapie reiki chodí i lékaři, protože to funguje. Já vidím, co se děje při terapii, vidím pozitivní změny, ale neumím je vysvětlit. Pouze snad postup, ale ne podstatu. Lékaři absolvují náročná studia a praxi. To, co nás spojuje, je možnost občas někomu pomoci. ■